

VỀ KINH BẮC

Thơ

HOÀNG CẨM

1960

Chép gửi
Hoàng Hùng
cho mai sau của
chúng ta

Hồ Chí Minh, tháng Tám 1982

H.C.M.

VỀ KINH BẮC

nhịp Một
CẦU KHẨN

1

5

Đêm Thô

CÚI LAY MẸ con trở về Kinh Bắc
Chiều xưa giẻ' quạt voi lông
Thân cau cút vẩy dưới mèo trắng mốc
Chuồn chuồn khiêng nấp sang sông

Đê mười tám khúc Văn giang,
Chuông Bách môn đờ' xô gõ má
Mây thành thổi lửa
Nẻo Đông triều khép mở' gió kỳ lân
Chớp rạch dấy tiên vén xiêm xoa ngư
thoát chìm
Gấu đẫy' đá' Thiên thai

Đi đầu

Trăng mây xé' vồng cung
bản nát chiều mai
giáng đờ'
Châu châu ma vờn cô' yếm xây

Đêm Kim

VỀ KINH BẮC phải đầu con nghẹn khóc
Con không cười
Con thoáng nhớ thoáng quên

Hình nhân má' điệp tóc mực tàu
Mắt nghiêng dựa liếp
Mai nhảy vào đám lửa gió đầu
Gấm Song Cầu Khoác lại áo ngày xưa

Da trứng bóc
Rủ bụi tàn nhang

Phía đông kéo cửa xe' gỗ
Phía tây chày nện rần thiên
Ông phở may già mười đêm chày' ngủ
Rủ xô gai biến động tim Kim

Kên già lam ai tập thời?
Gió mát chời xuân đay nghiên luy tre đay
Năm ba gá trai họa bài lừ thuy
Một trê sô Sinh
 dưới giọng mèo hoang qua miếu mưa phun

Giặc bên sông đả cầm cớ hạ trại

Mẹ đón con rung gậy má Dương Trêu

Không gặp người quen
hở
ngổ cũ

Đêm xuống
lâm lâu hoang
Trò chuyện gì ai đâu
Mơ tháng giêng mùa xuân
Đâm ca dao sao diều
chiều lịm tím lừng trâu

Bởi Ngamy Sao mẹ bắt đèo bông

7

Đêm Mộc

VỀ KINH BẮC phải đầu con hé miệng
Khé chua với bột lông tay

Trăng phác dòng thân cau mờ bời
Gần tênh chỗ đá Ba Vi

Tiếc gì nhau nữa
Liá ong bầu chằm liá gót chân

Cời Chanh ép mỏng
Bao giờ lim gãy đá tan

Ngủ lại giấc mơ dang dở
Chim cau căng nứt mạch tâm

Yên may ba ngày mẹ ra lại
Khuya nghe buồn động bóng đêm rằm

Súng lên giùm đao rằm rích
Chua lá mần lay muối ngủ mê

đêm Thủy

VỀ KINH BẮC phải đầu con nhắm mắt
Gãi mảnh gương gần thiên lý đời tua rủa

Chùa Phật tích ruồi trong mản lua bạch
Truyện Quan Âm má ửng bồ quân

Chuyện chiều còi yên
Chuyện sớm đời Khăn
Câu kinh tế tế mười ngón tay mây
Mơ đêm hề cuộc đời
Ao mùa giăng gặt là truyện Sinh

Gió vào trăm cửa
Gió ra hồng da trĩnh nu
Gió vào xanh quan lục
Gió ra vẫy thờ mít
ong bay vai áo tiêu thon mình .

Mãi đó con
Mắt của nghìn
giữa cảnh già người
Càng hy vọng tua lên trời
đời báo

Chiều cơm sương
Năm ngón tay lấm mông tre nhỏ

Đăng lên chém đầu ngọn gió
Cánh si bưng châu máu chát chao
Cuối năm ri râm tiếng khóc
" - Chàng ơi ngựa tía vông đao ... "

Chợt mê thét giữa sân
Nét mác chui Chiên toạc lưng trâu mông

Màu đỏ
Mây đùn
Gió lộng

Sớm mai đi

Đêm Hỏa

VỀ KINH ĐẮC tìm chời đân Kiến lúa
Ngón tay di sợt chi' nầu

Mây nôi rặng úp chụp đỉnh đầu
Giàn đất lỏng thông mớ' con gà trụi

Vong mào cánh hồng trạc ối
Kiêu Khan dứt giọng nho Sinh
".... triều đình

Hàng thân lơ lác phận mình.....
»

Vỡ xách gió của đống nghén nước
Hòa thui ngọn bi' lông tơ
Đại hạn thặng ba
Lá' lúa rang châu châu

VỀ KINH BẮC

nhịp hai
KIỆP TRƯỚC

hàng phù sa

Người Thơ Kê?

VỚM VẾT CHÂN bãi phù sa sông Duống
 Dựng tre lạng Cháy
 Sạt Năm tầng mây lửa rục Phong Châu
 Chuột phở than đen xam dọc sông Hồng
 Kê' cuóp run dưới Rặng đống-Thân-thoại

Người Thơ Kê?

Thiên Vương chàng nói
 lúc gặt đầu
 vớ ngựa đèo ao hồ liên tiếp mãi Dọng An

Thiên Vương chàng nói
 lúc nghỉ tại
 Cò trở nạng tế phi điệp đụp đàng nga
 Hoa gạo các triền Sông
 giải lời Sóc Sơn bay

Thập diên Diêm ruộng mở hội
trong mắt trẻ lên năm

Trưa hè gầy rạc cảnh hoa dại
Mái hậu cung bỏ các tha rôm
Liều điều vô hoa xoan lá tá
Lựa sông nên nghẹn búp thành xuân

Bờ kinh đắp mắt ru bướm bướm
Chười chín cây đở gục đứt dây bìm

gió lộng ngông

LÔNG NGÔNG trải bờ lau
Sông cầu xuôi bên Hát
Đập dềnh Mỏ dạ chiều tân hôn

Chuồn ngọc trai ai gửi lễ mừng
Vô'óc' đò' bờ ao sớ sấm lời

Bè lộng nong ngược sông Hồng mùa lũ
Cổ đò a củ rúc chời canh
Giếng ngọc ếch rông quát đêm tiên sư

I..m...m...m ừ
Im...m .i...m ...
ừ !

Mắt rời,
Mười bay mười ba
An Dương rường ôi
Bọt bễ bờ hôn

siông cầ Lim

CHẬP CHỜi lá' chē non Cầ Lim Nôi Dươ
 Ehe Hầ đông đon Kiêu bo' quē Xim

Êch Quē' duông xệp đui tron' gồ' trồ'ng
 Sáo sầu Phũ Ninh rồ'p nắ'ng
 Vẽ Chầ'plong

Đá' nghē' trồ'ng con
 quē' đầu sầu nưi' Dam
 Lũa vắ'ng xé' lồ'c nắ'c giồ' tiên
 đē' ngang Khôi bệp,
 bắ'p mui' Khoai nưi'ng
 Đầu rau nằ'p xắ'p toạc mồi

Trồ'ng Chồ' thúc chín' tiếng
 Chườ'ng Trồ' nեն ba hời
 Mồ' Phũ'liu' Khua bển' đồ' Lo

Thầy phạm Huệ xênh xang năm sắc áo
Biết lông chim sao chim đi

Giải Câu Lim Hội Huệ ta đi

Khói Yên Thế'

NGỰA Ô TRUY lao Cầu vồng Yên Thế'
Râu cảm rừng quanh ánh mắt sao bay

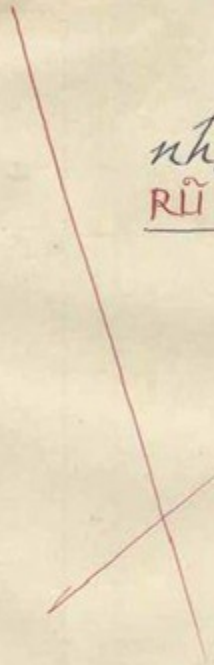
Ngựa Ô truy phi một đêm đến cửa Bồ Đề
Bơm nhà khói
Đuôi dưng mây
Hi' lửa dài
Vó chồm nghiêng ✕ Soái phủ

Nhe rẫy cười

Ơai Cầu Vồng Yên Thế' đã đi

VỀ KINH BẮC

nhịp Ba
RŨ BỤI GIA PHẢ

đền nhang

I

ÔNG GIÀ thả gậy
bắc cầu phao vượt bên
Bạc đầu lên núi thoi còm chiều

Bay re lá giờ trang vàng sủi biếc
Áo Hai Bà dấy mào
rừng liên miên chi chít mọ Hùng Vương

Già phả ru bụi bay mịn chuột Dó Văn
Cụ tổ hai mươi đời
cùng ngựa mặt với Trần Bình Trọng
nhận quìm phượng Đắc chém

Cụ tổ mười đời
lăn đá Chư Lãng
chen ngỗ Đông quan cũi viện

Đời cha Biện sĩ năm Nhâm Hợi
 Kéo quân về của Nguyệt
 hỏi tôi nghịch thần
 Mặt Chúa đảo thiên
 Kéo áo che ngại
 Ne' mũi kiếm vô hình xóc tôi
 Phanh hãm nhét với một vầng dương

Đang cần nhọn móng tay
 Đờ cùm lim khắc máu
 Chột nghe tin giặc dui lập Sông San núi uơ sang
 Vung chạt xích be' gông phá của
 cướp ngựa Hinh tham trư phóng lên ai Bấc
 dui nhọn ngạo thuốc độc tam ban
 đá ngấm tủy xương từ chín rười đến qua

đền nhang

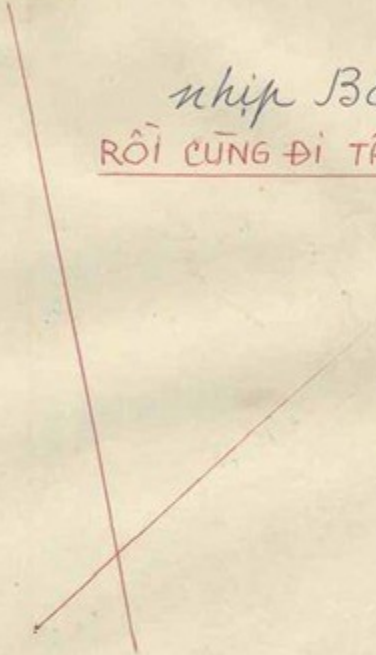
II

ĐÓ LƯA LẬT TRANG
 sang chừ triển quan tài
 Có người cõ ruột
 Mây uốn hàng cau cúi ngó vãnh môi
 Sông trôi xa con ngói về ôm vồng chân
 ruyền chuyền
 Bao nhiêu núi đồi Kinh Bắc
 dịch sườn thông
 sang xum xít quanh hàng mi
 nắng đọng hồ trong

Một sớm đi làm vũng hậu
 Cười rũ cỏ hoa
 re tiếng trống chấp đôn Khênh

VỀ KINH BẮC

nhịp Bốn
RỒI CŨNG ĐI TẤT CẢ

ngựa

1

RÂN KINH BẮC vua nuôi đàn linh ngựa
 râm trên đồng đoài
 chấp vút bi tiên cắt thịt chia da
 Nhai co' ủa lối môn đường quê chát đấng

Có gái nhà ai đến đây cắt co'
 Ngủ hơi chông quanh quật của đồng nam
 Dù gục khóc dưới chân thành
 Đã mắt giải khăn đào hứng lễ
 Người đời kiếp ra mô đất sấm
 đập thêm cho vững mái lâu hoa
 Chiêu nôi cung đàn phi thủy thông dong

Rân mạc vòng lưng Chiêu Kỳ tướng quân
 phóng giữa Trường Sơn lớp lớp
 san bằng đời núi lô nhô
 vó sắt lún ba năm co' bông chấy mọc

Xương vụn kéo lên gờ đống
 Châu bốn đời vô ma áp tai
 nghe trăng đặc ròn hoang vu
 Con thỏang khét mồ hôi ngày huyết chiến
 năm Thân
 những Việp quân công Bãng lĩnh hầu
 đồ xương bưng beo da thi rưng

ngựa

2

CÓ MỘT THỜI
Cin lĩa đến giục thôn vãng nại ngư
Giặc tràn sang cơ rập ải quan rôi

Đan binh ngựa vua nuôi
bồng lữ đời mắt mới
Phi dãi vết khời
Cánh dặng dặng quan lộ
do nẹp vãng lên chín ngọn Hùng Sơn

Diông nẩy bay từng đám hoá hoang
san sát rừng quóm Gia Bình Bắc Hạc
trần lên thốc ngược cơ Đốc đồng Kinh Bắc

Đuối ~~đ~~ mắt cao cao rộn cánh
tốc xiêm y trăm sắc cung tân
Dren lũng nẩy hạn xém yên cương
dưới bụng rầm rề cơ dươn mình
rồng nước mưa thỏ hoang bách chiến

Giác cường vất chân thảo chạy
 đầu lâu lẩn lóc vô
 vụn xương hăm cầm móc biên thủy
 tít tít từ Tiên Yên Hà Cối
 đến Hà Giang dựng công giới xanh

Cũng từ thuở ấy
 Cô gái quê tha tâm Khan điêu
 bay nói tiếng tre liền ngọn thác
 bạc phau đỏ xuống từ vòm mây

Mặt uest môi se không nước nở
 Răng đen dưng dục
 nghiên oán thu trong máu tổ tiên

Cũng từ thuở ấy
 Lính ngựa vua mười gọi lính người

gỗ ba hơi trắng
tuyền giờ tuyết minh Liêu Thang

Cu tộ chim dơi
mở trang Bình ngô đại cáo
Nơi thôn xa ba chén chúc mừng
Chợt thấy mây hai nhĩ Khanh trắng
Xây canh gà thét dưới đèn đồng

Cu tộ ba đời cáo quan dưỡng bệnh
Đời trắng bồng bênh trước án
Câu thơ chỉnh mắng gói đầu tay
Lời hoẵng hôn xuyên kẻ liệp dơ khóc dờ cười
Đũa chầu diết tồn vừa qua cơn sốt cuối răng
Ngựa cô tri bước ngoài ngõ trúc
Hũ rười hoẵng hoa
Hiệp bồn trần

Xé trang luận ngữ
lau quim
lên đường

Sơ tích dấu từa em
 nâng lụa ngang mây cảm tiếng khóc
 nhìn mây về ngọn cau
 mái giả thiu thiu

Di
 bứt lá' xanh giục còi canh gầy
 Núi cuống lá' vẫy qua trận bão

Phân kim ha Kiêu
 Khởi ly đôi thoải thoải khúc Hân vân

Mây chực nguyên tiêu trời trên thừa thốt
 Còn trái nắng kén gì đứng lúc qua' đảo rời

Vua bầy hà
 đời hậu tất sao bầy
 Sợi tóc trắng quân võng khiêm lạng chầy dứt

Rêu lây vẩy trán thươ' nào xua cây lúa
 nghênh xem diều tấp xanh đảo cánh
 Đêm ngủ' gọi đầu cặm thạch
 Hồn ma để bá cũng lang thang đó khát tình thối

Đá Quảng nam quen lê nghìn năm lấp sóng
 Đêm đoảng tay môi Vọng hâu ngủ' chung giường

Chợt nghe tin giặc du' trần sang
 Bàn tay quân tóc khô
 che mặt
 Về quê

Chết bên cây ngâu nhơm bê' nước mưa dầy

Tiếng hi' dai ba lần triều đại đời ngời
 Khoét hung sáu lần nhưng phục
 dập rập tám long vãng đó đó
 cha truyền con nối đã xớ lơ

Bên cầu lếch thếch tre' mô' côi
 Nhớ' sữa mẹ gặp con ngựa út
 bồm lông còn uốt
 đã vênh tai nghe động trống doanh lâu
 nếp nếp áo châu
 ngựa rập

Chiến thủ
 dũng dấng
 tử sinh

Sa trường cát bồng bên Phi
 đã mấy lần thịt rách
 giỡm lia dáo phạt
 ngựa trút da om xác người phở phạt
 tóc xuân mai

Ai gặp lúc tuổi măng hái đã
 Ốc ngũ phu giám mã
 chạm yên đầu rúc xường hồng
 Quăm gót thốc ngang sườn
 quật thấy tổng quản

Hồng rôi
 Chiến trường không dụng
 Đeo thẻ bài nhô Chứa
 ngấn ngò găm eo
 quanh quanh cửa Bắc cửa Đông

Nhìn từ mũi xa Khanh tướng cờ bay bụi lốt
 nghe tin về lái ngựa quân công
 Xiêm quân chúa tung ruy Rỳ ngộ

Giây hi' Khai hoan chim lìm
 bình pha lê nghiêng rười liếm đêm tan

Hội Vật

RỒNG LỚN GIANG VỖ ĐƯỜNG
đội bóng vòm trời cao vút

Gió thường du dôi lại
Mưa trũng du thốc sang
Bão hạ du dôn vang

Ba hồi chiến lão đảo các toà lầu
Cờ mãi đờ quanh thành
Kỳ si' đêm qua ừ gió
Sớm nay thả hết về Nam
Sân dân mây lơ mông ngòn ngang

Loa khua nắng thét mới đó lực si

Hiệp trấn rón hĩa lên đái khảo sát
 Tuốt quóm trăn
 trãm vệ sĩ hai hàng tằm tập Vô hoàng môn

Lê ba năm nước long đong vô tướng
 Vua kén người giỏi tiên phong
 vật núi núi lán
 ngang sông sông gãy

Giải thưởng dân Kinh Bắc tìm ai đây
 giỏi phàn lăm chống
 hai tay căng sợi chỉ
 quý ba đêm không mấy động tướng to

Đặc người đó qua cửa Ngọ
 Cờ xưa hết mây đi toà biếc lẩn xem

Trông vãn thúc sát sườn Tam đảo đồ nghiêng
 Loa vãn giải núi đồi trũng trũng đi bốn hướng
 Chiêng lê thê Sông Đuống
 dâng đái bãi mĩa bờ Khơai đi

Một khúc cớ im gió dơi
 Trại đô ưn đặng ngạ tu thành

Ai từng buồn ngược bán xuôi
 chiều hoang ruộng xé' gập hùm
 liêu thân cứu mạng
 tránh hồ' vô học được miếng Song phi

Ai xuống bê' mỗ ngọc trai tặng người yêu dấu
 né' dưới cá mập
 bỡ ngỡ nên tài dụng phép thức sườn

Ai lên núi chặt ngựa voi tiến công
 giới Khoa văn chích ham rặng
 Lại kia ai thươ' bé' thích treo cây
 giới môn văn cõ'

Ai vượt thác tìm vợ xưa tu Chùa Yên tu?
 tài nặm hỏi phỡn bọng ếch rông

Ai vào núi ba ngày ăn một hạt vừng Khô
Chân nhái bẻn ngáy Khoco mắt của

Kìa ai quen trôm gà bả thim
miếng nân đui' trũng tuột các đuiông gân

Lại có ai từng quen tranh, nhan doat sắc
tài dưng phép "chiết yêu diêm nguyệt"
cô bộ thàng tử mô' rút ruột voi già

Loa cãng dồng da?
Võ nghệ mười phường hội hộp bác đổng cân

Đầy Công Dong Võ giảng vào trước nhất
Nhiều xanb vật hồng
Củ' vạc năm trăm cân nươc dầy
không Sóng Sánh

Rời Ba Ngạc Tiên du
 Cư Đàng Yên dưng
 nắm tay vờ toác đốt tre ngà
 nghiêng mình thi lễ
 mắt trâm tú ngó vợi Khảo đài
 mấy giải hồng y phở phát phàn vua bay

Đến Bảy Kinh Khét tiếng Yên Phong
 gạt dống tre ngà
 cầm tam mĩa nhai rơn
 thổi ba ngát trời bụi trắng

Và Ba Ngự Siêu loại
 trê môi Khinh vác lớn
 đứng tấn đại bang
 lay vôi đá cửa dinh
 nhắc bóng
 diều năm vòng bãi rộng.

Phong ba động biển reo hò

Gái nhà quan bỏ ruộng cho giu' díp
 Bông dẻ rơi dúi trống
 nín hơi nghe giần giát báo liền hơi
 lay búp lá mẫy tờ

Hồi công buong trăn lệnh
 Cũng đời vào
 Sư tu' vờn quanh
 lên điệu "Bạch hầu thoát trái"
 Sang điệu "Bạch học lương sĩ"

Gái Tam Sơn đờ dân môi trâu
 Ngực yếm phấp phồng bời ngọt
 Nhiều nho sĩ bứt gãi tai nghên' ngó
 Long run nghiêng thời vắn Trĩnh Chu

Thung thung trống chuyền
 Nhịp tời bời
 Nhiều đo' bên trái lên
 Nhiều xanh bên phải xuống

Nhọc bụi cuốn
 Cột đồng dứng
 núi đá mọc
 ngọn chân cây đất ba gang
 vật có' dưới gā' bắt rē'

Đất vô' đai nhỏ lên lóm xuống
 Chông chảnh vạn chiếc mắt thuyên

Cờ xoay hướng chi' lên đông bắc
 Vây tề tề gạt gió xô về
 xem trận giao phong

Đã vào cuộc leo tay tu
 Chùm trống rưng rã rời từng quả môm

Ơi thời

Ba Ngạc cần mồi vớt gót
 Bảy Kinh nhăm mắt xuống bờ
 Ba Ngự bành quai hàm chời miêng hiêm
 Dong Dong nghiêng rặng Ken Két
 Giết ngang mạng mồi
 Cui Sinh có một lúc này
 Phàm tước tay vua Khua lũng lảng

Công chiến thời thóp,
 Dừng giăng chừa dật miêng Kỳ phung
 Đốt hồng lập hai hàng cột chày
 Ảnh lủa loang lũng gò cật thối
 Mồ hôi người - máu nên
 rưng
 Song song

Rang đống
 Người toàn thân bước ra
 iếc van người xem khiếp sợ
 Cuộc tàn tảo máu cát lộng sóng

Đố nhất là ai
 Quê vùng đầu đố
 Vườn tay chạm giới
 Tóc hát chòm sao
 quỳ xuống
 vọng về của Nguyệt
 lay hai lay
 Lũng vàng rap co'

Nàng chằm thì khép mắt ngân đi
 Kén được một người
 Nụ cười chếch đời mắt lạ
 Vốn và đến
 thong dong thua
 rồi lũng lơ đi

Vua kén dụ mười hai đồ úy
 Triệu về kinh ban yến năm đêm
 Giọt rượu hồng hoen bỏ túi
 Nặng ngư tiêu xuống án giai thầy trăm họ
 Một lời Kháng Khái tung hô

Mai sớm kéo quân đi nghin dâm lãn thành xa
 Khúc quân thiếu còn mùa liếc vãng tại sông cồng

Một chiều sa triều máu giun chết
 Chân mười thước đồ ngang rung ngựa
 Phơi môi qua xum đến ngòm
 Bắp thịt dướng gân ngày thi vô hóm xưa
 Uớt da bầy nhầy phân ngựa

Đêm vắng Kinh Bắc
 Chuyển ngư đề sen chôm sông riu
 Phở tan dấy hoa
 ngoài chuy tình cung

người không về

ỚN BAY ĐI, không hướng tìm xuân
 Là ngọt hết rồi
 Là đắng lại phân vân
 Muốn nuôi người con sợ đau dạ người

Rêu xoa vết chân bạn cũ
 Chê cười cau miệng bát đũa

Về ngóng tiếng em thơ
 Bé dài đi rồi
 Sầu lặng

Về ngóng cô nàng xưa cần chắt
 cười lia dầm hạt cơm
 Giờ đã năm, Siêng dậu là tâm xuân
 Cần chắt năm cô gà phở phật ngon

Ngựa trạm hi' ngoài dinh hiệp lộ

Đài là thú nổi nênh của Đhàn phư xấp báo
Đủ đến miêng em theo cánh én thuy triều
Gió lật trảng thú lâm cắt đo' đuong quê

Mình ở
"Anh đi lúa chưa chia về....."

Linh thú

LÁ CỎM NẾP đũa hương ngày giờ mẹ
 Mười lần khăn gói nước về xuôi

Linh thú đèo mây
 Vươn tay chém nửa xóc ngang sườn
 Gục bên khe Văn Uyên nước đọng

Rừng khô thoáng động gót chân người
 Quay gạc thăm chông đôn thú đèo mây

Cô hàng xóm cũ ở riêng
 Lạt cánh sen bước nem lá chuối
 Cũng quí quã xưa hội tháng giêng

Góc tuấn tráng chứa vơi mặt sông
 Đón gánh đá theo củi giạt
 Chủng trôn xoe nghe nghe mặt xuôi
 Cùm tóc lá' sung lat mờ
 Bên vè nghe sởi đập lạng xanh

Thôn cũ
 Đâu sân quóc chiếc nầm nghiêng
 Cung quảng đo thân cau
 vại nước lừng chững
 Dưới nắng quét ngang cánh ết

Lưng trâu mười tuổi ngủ đông xa

Trai đời Trần

CÁC CON TRAI ĐI CA
Nợ nước xóa ơn vua

Một đũa cần đất dầy bướm
Thuyền giặc đang xô bờ Hàm tử

Một đũa theo lốt chân hươu chạy
xúc bóng thú gầy nạt rừng Xuyên

Một đũa cười cá voi quá đảo Cô Tô
lưng mạch sống
đoạt lương nghìn hộc thóc

Một đũa ngâm thơ dân gầy Vô Hâu
hồ' báo cúp dưới lê lưỡi máu
lê thê một vết đến Yên Kinh

Riêng một đũa gánh đôi bõ xiêm áo vợ
 Tim ả nẻo Chi' Linh
 Gặp mũi tên lạc gió chết trong sớ núi
 Vợ không kịp chôn chôn
 lại lòng thông đôi bõ chạy giạt

Còn đũa cuối cùng mười bốn tuổi
 Gỏi rau xam rau má ruộng nhà
 chằm muối
 Còn Vợ Bông thắp tờ miệng beo gấm

Gái Hậu Lê

DÂY LẠC TIÊN vắt qua tường đỏ
Đuôi cần nẩy xế ngựa liêu ly

Lợi tóc ba nghìn dăm
Ơi gái xiêm đao ngày tuyên lữ hoàng phi

Một năm cơm khô rạn túi quồng tau
Dung dấy be' dôi chiêu nẩy quai

Sét đánh phía Kinh Kỳ
Biến mất vọng tiền lâu

Qua núi Tam Tạng nghe tiếng hát
Cô gái điên
ôm xác chồng
lợi đồng chiêm

Đan qua Khoang loang chút ánh trăng thừa
Ném xuống cầu em cỡi áo chiêu xưa

Hoàng phi bên dây day
chàng lựa thúng
tưng đêm vượt bụng
nơi vết bao thai
Khóc âm y trước lúc ra đời

đứa trẻ

MẸ ĐÁP CHO CON mảnh chân rách
 Bụi dãi dãi đầu bờ re lời
 Thời con về ở với cha

Con về
 dấu diêm nhúng bàn tay
 nâng vùi
 lau mắt
 so đũa
 phơi dây áo thêm sân

Bố chặt cây sung cây khế
 cầm mía mía không lên
 Nặng bưng lùm ớt chi thêm
 ai trông mã mọc

Đến một ngày nhà đông khách
 Khen con ngoan (con ngoan)
 Kiến mớ' cơ trên một đường phen
 Góc đờ' mặt ngoài vườn
 Gặt non nếp dự

Con tre' tung tăng nhà đấm
 Nấp chân cây rôm
 dũi xe diều trợn mắt thổi tron bong bóng lợn

Cười nô ngoài ngõ
 Nhân thêm chú bác ông bà
 Những người đầu xa (đầu ta)

Thoảng đờ' chiều hôm tháng thốt lạnh so vai
 dựa cột
 cầm ủ ấm áp hai con mắt
 Hời mẹ ở hồ chớm tóc tơ

Con tìm những thứ được rồi đây
 áo bông đôn rết có
 áo lụa sang hề có
 mẹ mới may
 vồn áo tìm đầu

Gọi mẹ bao giờ mẹ cũng thừa
 Giọng bước đường
 Không thấy tiếng

Cha dầm dùi cho con
 đồng xeng mua kẹo
 đồng xu bánh dẻo
 Tìm trong lá bánh thấy gì
 Mắt mẹ ở hồ chớp bóng mi

Con nghịch cha không mắng
 Mẹ gọi về chia miếng bánh đa
 Ngay tha hồ đánh khăn đánh đũa
 Ở về lăn lóc ngủ
 Nói mê chim gì bay

Con tắm ao lội sông
 lững ngững đi tìm hoa dại
 Không chết đuối không ai hay
 Không lạc nhà mẹ vẫn phân cơm đây

Có hôm cả nhà sắm sanh áo mới
đi cõ gió bên sông
Cõ gió bên sông chùng mửa lâu
phập phồng bong bóng
Con ở nhà coi nhà

Mẹ đã vuốt mép trâu giục gia
Hà công trống rồi
Cánh se? chột bay vũ mái bếp
Ngõ quã sân xua xua đản Kiên chi?
Kéo đống ngòm ăn gió mệt khoai lang

Mẹ ơi
Mẹ ơi
Con không mong giờ mưa
Con không thả được diều
Nặng chày bỏ đề giờ
Bây giờ mẹ ở đâu

Đêm khoanh tròn ngủ tay bưng đầu
Ngón cụt thói quen rờ ngực yếm
Ghi mảnh sần thia lia

đi xa

GẤM BA VI phủ khắp Lục đầu giang
 Mồ hôi đá Gam thanh gói lụa sông Hồng
 Mất sự nu' chùa Thầy
 thoát mang màu xanh xu' Lạng
 Bay búp măng người yếu điệu thắm long
 nâng một đày Cai Kinh
 chạy tập đến Cao Bằng

Vạt áo chàm vòng bạc
 Sống mười đầu năm
 Nùng Văn Văn gọi trâu Bầy hồ thức dậy
 đi gõ mõ Hùng Yên
 rủ Ch�i' đống lên Đổng đống nga' gô

Đổng đống có phở Kỳ lừa
 Hời ời Tô Chi
 bé con về quê xưa

Rời cũng đi tất cả
Núi xuân nghiêng đầu
Sông xuân vừa chớp mắt
đã gọi tôi Tú Xương
cánh ba cánh tư
Sang bên này tất nước ruộng Xuân hương

đi mãi

Đã đi cả

Những củ khoai mọc mầm số nhà
Hạt vãi gặm giồng phật du
từ mùa tu hú trước

Những chùm tóc ngô nâu gác bếp
Khởi vờ vờ lương đời lửa rang

Những hạt đậu xanh già nắng
ong mùa thơm
trút nhanh tuổi trẻ miệng vờ

Những bở thóc tằm
đong từng đầu nắng ngập ngừng xay

vờ hết mùa đông rụi lửa?

Những củ sắn lúi vằng đông máu da
Suối cạn vờ nhai

Đã đi cả?

Cời trâu chằm ngô
câu tứ thi long hạt thâm quặng

Vại cà vằng mốc

bàn tay khua sạm nhân trao Duyên

Nơi cảm lòn kê vãng Khê Khê
 mắt bán thân tổ mở dùng rap
 Cối giã treo dây chèo nát
 tay nhâm nếm phải bán tay
 Cối xay đay tiếng than dài
 Xoáy thân ốc vắn

Đã đi ca?

Đường kiến chân rêu có nghe dè' gọi
 Hân là con dè' đầu si

Ông rũng rũng bay đũng nắng mai
 hóa nước rơi đay cọng ngô

Bố' chích chõe cây mít
 tiếng chân truyền kê la' phân vắn

Biền miên đêm hề diều sáo lũng lơ
 tiếng nói xa xưa cũng ai chẳng nói

Đã đi rồi

Những cuộc dọn nhà tuấn du trang sử rách
 Vương quên mái tóc sợi tơ trời
 lóng lánh mạng Suồng thu

VỀ KINH BẮC

nhịp Năm
còn Em

cây Tam cúc

CỎ BÀI TAM CÚC mẹp cong cong
 Rút thơm rôm nhà đi trái ô,
 Chị gọi đời cây
 Trâu cay má đỏ
 Kết xe hồng đưa Chị đến quê Em

Nghe cây bài tìm hơi tóc ẩm
 Em đứng lờn nũa Chị đứng đi
 Quồng đi đỏ đen chui xấp ngĩa
 Ô rôm thơm đọng tươi đượm thi

Đũa đũa chính truyền xúng xoàng
 Đũa thìa đao gỗ ngoài thêm
 Em đi đêm tuồng điệu si đỏ
 Đời xe hồng đưa Chị đến quê Em

Năm sau giặc giã
 Quan đốc đồng áo đen nọp đỏ
 Cha tỉnh vắng cười Chị
 vồng mây trời

Em đứng nhìn theo Em gọi đời*

* Tác giả phân vân giữa câu kết này với:
 "Một chiếc xe đen đi chân trời"
 tùy bạn đọc cảm nhận. H.C.

Lá Diêu bồng

VẬY ĐÌNH BẢNG buồng trướng của vông
 Chị than thở đi tìm
 Đồng chiêm ...
 Cường gia ...

Chị bảo : đũa nào tìm được Lá Diêu bồng
 từ nay ta gọi là chông

Hai ngày Em tìm thấy Lá'
 Chị chau mày đâu phải Lá Diêu bồng

Mùa đông sau Em tìm thấy Lá'
 Chị lắc đầu trông nặng vãn bên Sông

Ngày cưới Chị Em tìm thấy Lá'
 Chị cười se chi' ấm trôn kim

Chị ba con Em tìm thấy Lá'
 Xoe tay phủ mặt Chị không nhìn

Từ thuở ấy Em cầm chiếc Lá
đi đâu non cuối bể
Gió quê vì vút gọi
Diêu bông hỡi
Ơi Diêu Bông !.....

Quả vườn ổi

Nằm trên bãi cát thui tâm
 Sông nước sinh thuyên Em đây tới
 Có gió có bướm có dòng có lái
 Trách gì ai xô giạt đến bờ hoang

EM MUỐI HAI TUỔI tìm theo Chị
 Qua cầu bà Sấm bên cô Mũa

Đi
 ngày tháng lui tìm không thấy
 Giải yếm lông trai mãi phất cờ

Cách nhau ba bước vào vườn ổi
 Chị xoay cảnh ngang

Em gốc cây

- Xin Chị một quả chín
- Quả chín quả tâm tay
- Xin Chị một quả ươi
- Quả ươi chim khoét thủng

Leo đèo Em đi Vườn Mai sau
 Cúi nhất chiều mùa dầm quả rụng

Cô Bông Chi

CHI ĐƯA EM đến bên này
Chèo leo mồm đá

Bước vức

Sau khe

Đồng lòng to gi quần gót

Cua khăn buồng còn bước búp hoa lan

Ủ ừ gió thổi

Em vọng ai đâu mà hoá đá

Không trời mà không đi

Không canh gà

Không thu không

Mắt không mở

Đừng khép

Kia dây muốn dài kín Em rồi

Lác đàu hoa tím rụng

Ngó rừng xanh Em hỏi ngọn nguồn

Biết rồi
Thôi
Nghe hoa tím hát

Ngày mười bảy tuổi
Chết chời đó Cô' Bông Bhi

Cô' Bông Bhi phải chèo leo mồm đá
Ủ Ủ gió thổi
Không canh gà
Không thu không

suối Cam lồ

EM VẮT QUA CAM VẮNG
dầu ngon sông Thuồng

Mắt tròn côi xay
Không bao giờ tuộc thấy sao mai

Ngày Chi bảo Em quên
Trang tố nữ long hồ dán nhâm
Mắt chân đi ma' dơi to' to' vô
Cuốn chiếu xa rời thò thân vách chiêm bao

Ngày Chi bảo Em quên
Còn bạc má lại về cánh chanh
Thuồng Em hay giận Em cha' biết

Ngày Chi bảo Em quên
Em Sông Thuồng không mắt
dầu ngon Kỳ cũng vục nước rửa' chân
Không mắt

Về dưới mắt xưa treo sười Cam lồ
Không mát

Ngày Chi. bảo Em quên
Em tờ tưởng sao bắt Em đừng nhớ
Đưa cho Em

Tha Em

"Sông không nước chảy đời dòng..."

HẾT NĂM PHƯỜNG
LƯU NHÌN NĂM HUỐNG

LÀ MUỐI PHƯỜNG
CHỈ BIẾT CƠN EM

tắm đêm

EM GÁNH GAO về dinh phú hộ
 Nứt vai thành sẹo lá lan đao

Em chớ nuá sang bờ duyên phận
 Cay đống bê chân Suối thác ghềnh

Tuổi đã rách vá gì cho kịp
 Da mở đống tuổi sẹo ngang thân

Bụng toé dôi gâu trắng nước giếng
 Mắt lườm kẻ tóc

Cánh bunn rùn sẹo ngang sẹo dọc
 Vết áo nghe thâm tiếng rai kêu

Động dầy rục mãi đêm hồ tĩnh
 Ấp vú mình trần con dê trũi
 Cánh tre trái áo nép thân hình
 Phấn mùa trắng thoa mở sẹo tuổi

Ai mời Em.
Ai gọi Em.
Chợt rưng mình dưới đèn trâm trụi
Gai đâm xuyên ngón tay ân tình.

đếm sao

MÃI CẢNH MẢNH GIỜNG mãi vờ
 đến bao giờ tron
 Đứng cửa tay mình câu hát ơi

Một tiếng buồn khoan giữa điệu
 Vi chơn với nhịp lúc tan trắng
 Ai ngờ để lợy Em muối dỏ
 Đứng đôi dưới mái sao hôm

Một thoáng gặt dâu
 Giữa trời gầy cánh
 Nửa mắt nhìn chênh
 Riêng cạn mùa mưa

Một ông sao sáng
 Hai ông sáng sao
 Đếm chia xong Em chờ gặt dâu

Câu hát theo người leo ngọn thác

đêm nắng

SƠN CA CHẤT NẮNG

Chuồn trăn châu trút xuống mâm vàng
 Tiếng gì dưới ấy
 Có phải tiếng vàng

Tìm tiếng vàng mình
 Chui vào cửa hẹp
 Cửa Khép

Trách gì Em sáo trúc gãy mê
 Trách gì Em cầm cùi vót tre
 đan lồng vàng tia
 ngó trời mây trăm sắc ước ao

Chị bỏ Em đi
 Cánh nhẹ trên sông
 Chiếc lá mở rừng
 Hát lưng ngọn gió
 Khóc đờ chiều quê
 Ở Hương là thương

Gà con nhớ mẹ
 Có vàng rung chân
 Ở Hương là thương

đêm gió

MAY CHO EM tấm áo sồi non
 Lặng không mở hội
 Cát cho Em hương quế nước trầm
 Vạch đường má rấn

Chim văng phải tên dưới bụng
 Giản mình bay qua' cao
 Buồm ngù sắc ra rời tay trẻ xé
 Giản mình quá lộng nấp tận xuân

Brôn tiếp Chi cười
 Nấp mắt Chi trông
 Creo ngon núi Neo đá chồm tai mèo
 Mát chân rời rời

Đừng vi' khăn Em hạt gạo tám xoan
 Đừng vẽ hình Em hoa đào hoa lý
 Đừng hát tình Em nắng thủy mùa chung
 Đừng tác mặt em lệch mái thủy cùng

Đời sau khi Em qua đời
Se đông thành phượng núi

Cây đa đường xưa
Lên lên ai hay
Vẫn còn gió cũ
Bao nhiêu chiều vụn đá

Mặt nắng thay mưa mờ lộc non

theo đuổi

Em ơi thi' đêm mây nguyên tiêu
 Đêm hơi lim vè té quai rảo bước
 Đuối tở lua nhất
 ánh trăng dăm thắm đượm Siông

Đy bởi thuong Em vươc không bo' ngo'
 Đy vảo ra buối trui hông thui
 Đy bởi khuong Em mái nhà um co'
 Chim vảo ra vách đưng cọt ngời

Em vè đong chiêm dất rạn chân chim
 Em đi mưa ngâu nước ngập đơi chē
 Hồ nghe đêm hơi ời a
 lại xốt mắt Em mi truong Khep bóng
 Lòng tay êm mát rưng tở xa
 Lại xốt tay Em tằm truong ru vông
 Rưng chân mây chia đong Sấm quē nhà

Chân Em dài đi không biết mỏi
 Mả' hồng Em lại nở
 đồng mùa nước lụt mông mênh
 Lũy thon thon cam sào Em đời
 Đào giếng sâu rồi đứng lạp với đầu xanh

Lự lự ở khát khô cả giọng
 Tins tins ở chơ' đồng mả'ns thừa
 Chia với quết gió hững hờ
 Bơ ao sáo tám bao giờ hờ Em

Chân Em dài đi không biết mỏi
 Mả' hồng Em lại nở
 đông mùa nước lụt mông mênh
 Lũy thon thon cam sào Em đời
 Đào giếng sâu rồi đứng lạp với đầu xanh

Lự lự ở khát khô cả giọng
 Tins tins ở chờ đông mả'n' thừa
 Chia với quết gió hững hờ
 Bơ ao sáo tám bao giờ hờ Em

VỀ KINH BẮC

nhịp sáu
ĐIỂM TRANG

Những
HỘI
HỆ
KINH BẮC

Những hội hệ Kinh Bắc
Có thi nhau giết giải pháo toan hồng

CHI SƠ BÚN

Chi sơ bún
 Khi quất
 Quán trăm vòng cột đình không dứt

Giã bột mười tằm
 Pháo nổ không nằng hai hàng mi mọng
 Mai về vờ vai long chày
 dứt quãng hoa niên
 Mai về còn dựng giường dựng chiếu
 lúc dựng trướng

Tóc quán cột nhà
 Con trần đến thổi thóp

Bi tằm Đông hồ nát nhau
 thân tổ ni
 Sơ bún ngà vá lại dung nhan

THI ĂN MÌA THỐI CƠM

Trong đầu chứa hết những bài sông xanh ngắt
 Lúa đầu xém cánh tay bột nặn
 Cháy phù sa * chảy mặt Yên Viên

Cơm vừa chín tới
 Mả người hơ lúa rạn hồng ngâm

THI HÁT ĐÚM

Chiếc phao si loay hoay thêm gạo vờ^o
 Bắtnăng

Chười phao rơn giầy đờ^o liêu thân
 Lúa xé đôi chia bên nhức gan tâm
 Người bỏ chông đi lối mùa

non quai thao úp bụng
 Người chông bỏ gột chân lầy ngõ^o tới
 Đường sông trâu

Lời đàn can đúm em về đầu
 Đắp Khuya các bờ sông
 Thương Sỏi đôi mái đầu

CHI ĐÁNH ĐU

ÔM NHAU dựng đứng cán cờ
 Phất mở tóc khăn hồng váy lĩnh
 Đùi dài búp lưa
 Băng hoàng tia chớp liêng trời xanh

CHI DỆT VẢI

LÔNG EM phau phau tìm đầu mũi sợi
 Một tấm trướng giăng đèn rọi võ vàng
 Thoi chim khách đêm năm đi vút
 Vải gột hồ hai má nga thêm hoang

CHI THÊU GẤM

CÙNG LỬA NHAN BAY

ran vô vi kéo

Hoa hồng vương lộng công cánh trĩ

Củ thus bé biêt đầu chim uyên chim thúy

Kim se dây mà biêt thúy ly uyên

Một mái lầu cong Châu Long đường lê

Tiệc tường khâu áo lạnh lầu Bình

Chi biếc sồi hồng dăng mắc mải

Chiều xuân ghen gió ngọn tre liú

Đừng mui kim giữa mắt người ngộ gác

Chàng liêu khóc, miệng cười cười

Xe đời bức gấm chum lên tóc

Nàng Châu Long chột nhớ đèn nao

chàng bỏ học

là đèn mờ trắng mờ

chột tiếc ôi bây giờ

Phước ra thêm hong mưa

HỘI PHÙ KHÊ

Hội Phù Khê vào đêm nguyệt tân
 Đứng nửa đêm đèn tắt
 trong ba hồi trống dậm dề

Nhân nha thổi ôi hội cười vang âm
 bay không rời tay người mở ước
 đã thấp đến từ đêm trước tìm nhau

Dâu trời ca' đời
 Bơi đời ca' đời
 cột lìm gãy rời
 quờng nhùng dấy thổi

HỘI GIÓNG

"Mừng tám tháng Tư
Không về Hội Gióng cũng hie mất đời."

TRĂM ĐÔI GÁI TRAI anh tú
Ngựa lông bãi rộng
Quóm văng phum lúa tốt môi

Chú bé lên ba là tướng võ nhà trời
Si ngơ đã mấy nghìn năm mất môi
Xuân đến lúa the
cầm gậy tre đi se duyên cô Tấm ông Hoàng
Vết bước chi về nhưng gấm lâu bày

Hội Long Khám

Hội LONG KHÁM đêm sao chi chít
 Bồ đề mở lá tha' ni cô
 Thiên nam vin Khôi đi quanh chùa
 Mỏ Cừ Thúc thấy ngay quan-huyện-Khác

Mầu đôn một căn rời
 Ngọc lan mười búp chấp
 Nền tất Sao không tất
 Giải Ngân hà giải chiếu nằng hoa

Hội rần rời quan huyện về nhà
 Quan-huyện-Khác lại làm Cừ Thúc
 Ni cô ở

HỘI ĐỀN TÁM VUA TRIỀU LÝ

còn đau thơ gô
 phượng rông chen chúc
 Khoảng trời thướt như tạnh thời gian

Cam hương ngời mê tả Khởi mông
 đi khách sững vào bưng rông
 chếp miệng vắng son ngút Khởi tan

Đôi lính Chiêm thanh canh của Việt
 Quê đâu quê đâu xa không về
 Cũ binh gửi máu vào tay chạm
 Đứng cửa còn trông thấy đất Chàm
 Bất để tử binh trong sự xanh
 Mất hết chân trời ngời lẫm tênh

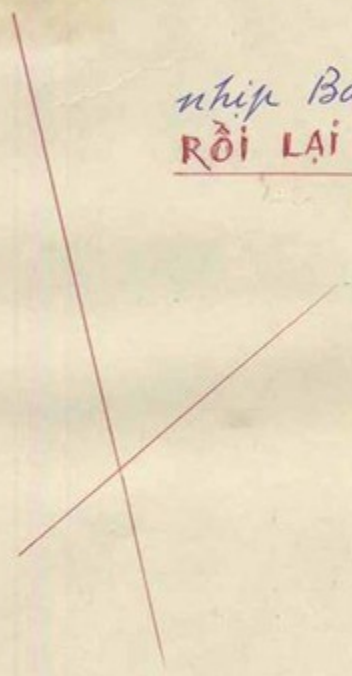
Hỡi ơi Chiêu Bành sao không nói
 Ngươi ta lo dùng nghiệp lâu dài
 Ai lo việc cưới chôn cho gái mồ côi

Vi' như không có Trần Thủ Độ
Mắt đại vua Bā biết chọn ai

Quân cơ chi' chặt
đêm Kinh Bắc
Mây ngón tay tím nước vào ra
Vân về vết lốm canh gà
Đron lẩn cung cấm tre' con chời

VỀ KINH BẮC

nhịp Bả²
RỒI LẠI ĐI

LUÂN HỒI

CON ĐÁY U'
con ta về Kinh Bắc

Những cô Bông Bhi
Với [] để đầu si
Những lá Diêu Bông
Với đôi Xe hồng

luân lưu thụ thai qua chín đời dầy đặc
đến khi Con lọt lòng

Cây đu đu' sau nhà vừa bươm ngọn
đời mù niêu đen
đi trong đêm mưa dầm
Mẹ đau trở dạ

Sinh con ra
Giếng tú và xe' canh ba

báo hiệu một cơn giông
 núi lừng
 Trông liền hơi ra đi
 tung trần báo mệnh mông
 trong giọt lệ cười hàng mi

Con năm tháng trong lòng tay
 mẹ dâng nhân thế
 hai mắt trũng trũng
 mười ngày không khóc
 mười thay lang rở rấm
 ven giường ẩm ướt
 Mười đêm

Biên trấn chèo vớt ngực Châu Long
 Bước Sấp qua cầu ghen tiếng

Người - Ông Kê

Chiến Vương chẳng nói
Chân mẹ con để mẹ cắt mìn
Hồi Gióng dưng chiêng
Đè em về năm Khoanh lòng mẹ
Nghe nghìn muôn năm sau
Xoa nắn đời bầu vú lúa

Sông dài
Cát bỏng
Nắng hồng hoang

đợi mùa

MÙA ĐÃ VỀ
 Tu hứ gọi ta đi tìm mẹ
 Dãy tre xa dấu biết giải Khăn điều
 Khi gậy nằng Ke' ăn mây
 Hàng tre nhà yếm tra mẹ về
 Đã quang sau núi
 lều dột đón mùa đêm
 Chi bỏ lại đi
 Mẹ cấp nón tìm
 Con lại năm trở đờ mai tu hứ gọi

Như ~~đ~~ Không có mẹ từ năm biết gọi gà
 Chiêm chiêm số nhà mùa một
 Xanh gi' chỏm tóc lên năm

Khi cộc càu ao dư' mắt chuôn chuôn
 Buôn ngu' ra rời cánh mỏng
 Ba đi mãi những đòng lạng ngộ ngất
 Nhát lá' đa đan mũ Chiêu quân
 Hát vắn rõ lời sấm chơ
 Gãy mũ ngủi hời đòng lạ bóng cây
 rộp mắt lũng gũ

Chiêu lá' dừa tít mũ chong chóng
 Gió mát nầy mẹ quạt từ' xê xê
 nẻo tan trắng

Có' cô lạng giêng trái đào vạt veo
 Hời dăng ấy đi đầu
 Ba lên núi xa hái có' mắt mèo
 Ba nhìn thấy mẹ ta xênh tiền gõ nhịp
 đánh bông trên mái đình công

Ba bước vào đình ôm cột bốn người ôm
 Ba bước sang chùa lay chân Hộ Pháp
 Sau chùa tát đềm Ớp oạp
 Gâu giai ai vớt mẹ ta lỏa lỏa thân trắng

Có hôm ta về thấy nồi khoai luộc
 Mắt vầng mong rách vỏ nâu hồng
 Cảm bốn que tăm bán cho em con lợn béo
 Phấn mẹ khúc nào đây
 Tăm cầm chặt bình hương
 Em bé lên ba tập khăn
 Chắp tay nhìn khoảng vô cùng

Có hôm, ta lăn xuống bếp
 Cây chày sấm vỗ tóc chôn niêu
 Một con mèo mióp ruồi chân chèo
 Lướt gió liếm gió vờn tóc rụng

Có hôm mẹ về
 Vai áo toác ba vá chằng tơ dứa
 Có hôm mẹ về
 Mặt núa của bàn tay con
 vẩy đón đầu lạng

Có hôm mẹ về
 Miếng hé qua'na chim khét
 Có hôm mẹ về
 Có tay tròn đốt mùa gié

Không
Mẹ vẫn không về
Đã hết mùa tu hú gọi rừng xa

Mẹ không về
Đã hết mùa
Tu hú ngủ rừng xa

quả mẹ

QUẢ CHO CON
 chùm nhàu Hưng Yên
 từng gặm hết ngày thơ trẻ

Nửa đêm
 thuyền Hưng đồng chiêm
 đi tìm hương lang xa
 ngọn cây đa trang hoàng khúc mùa
 đàn cá song lơ lửng tế tình
 Ở sáo đen mái chèo khua vỡ trống
 Gã lên chuông chuông đồng bình minh

Đi tìm con bướm bạc đầu
 liếc qua hoa nhài nhuộm nâu

Đi tìm con ếch công mùa rão
 Khai giá thú
 Mình con đót đước đến mừng.

Đi tìm tóc rồi dờ Kéo
 cùm tóc hôn ghen cái Ké liếp
 Lướt bóng quầng trong
 Sờ cười Kéo mùa xuân
 lià bo' tuổi xuân hồng

Đi tìm c - xue' gặm giường um Khói
 đê in hôn
 đem giao thừa

Đi tìm những vảnh Khăn chít đầu ngải cứu
 Khăn mùa hoa đào
 Khăn mùa hoa mai

Cúc văng Sóng Sánh
 Khăn nhiều tam giác
 Đầu mũi hoa lý
 đĩa trắng vẽ lạng

Cảnh cò bông bay
 đầu sừng con nghé
 Con ngoan con nhe'
 Con đi tìm mẹ
 Tre dâm lông mây
 Ao béo chột mắt
 Bàn tay mẹ cắt
 Gửi quà cho con

Ở chiều Kims bắc
 Chuông chùa nhuộm Sơn

VỀ KINH BẮC

nhịp cuối
VỀ VỚI TA

nhớ

Sao không thể khép cửa buồng
 thưng nhớ
 đừng phong phanh manh áo
 dặt về những ngõ lạng xưa
 Sao không quên chiều đó mưa
 Con rô rách ngược
 Nương cong mùa thơ
 Cơm nghèo thươ trước
 A bê ghé ời

về với Ta

TA CON BÊ VĂNG
 Lạc dáng chiều xanh
 đi mãi tìm sim chẳng chín

Ba lên đôi thong năm miếu Hai Cô
 gặm cỏ mùa phùng
 Dông da' gọi về đông Suông
 đôi ba người lặn dạn
 Đêm nay mẹ chẳng về chuồng

Ba con chào mào khát nước
 Về vườn xưa hạt nhân đã dầm mẫm
 Cây ổi giờ xuong chông bao đầu thu
 xập về đánh úp
 Ô này bả mớ ra hoa

Ba con chim cu về qu' dẫy tre
 đưa nắng ấu thơ về sân đất trắng

Ta con chim cu vẽ quặng tre,
dưa nắng ầu thò vẽ sân đất trắng
dưa mây lảnh nhùng phùng trời lạ
vẽ tu nóc cây rôm

Ta ru em
lớn lớn em đừng tìm mẹ
phía cơn mưa
(VỀ VỚI TA)

XONG CUỘC TUẦN DU

VỀ KINH BẮC
THƠ HOANG CÂM

Dâng
Hương hồn Mẹ

VỀ KINH BẮC

	<i>Dương</i>
nhịp Một	<u>CÂU KHẨN</u> Đêm Thô' Đêm Kim Đêm Mộc Đêm Thủy Đêm Hỏa
nhịp Hai	<u>KIỆP TRƯỚC</u> Nắng phù Sa Gió lộng nông Suối cầu lim Khởi Yên Khê'
nhịp Ba	<u>RŨ BUI GIA PHA'</u> Đền Nhạng I Đền Nhạng II
nhịp Bốn	<u>RỜI CÙNG ĐI TẤT CẢ'</u> Ngựa I Ngựa II Hội Vất Người không về Linh thú'

Trai đời Trần
Gái Hậu Lê
Đứa trẻ
Đi xa
Đi mãi

nhịp Năm

CƠN EM

Cây Tam Cúc
Lá Diêu bông,
Qua Vườn Ơi
Cỏ Bông Ơi
Suối Cam lồ

HẾT NĂM PHƯỜNG
LÀ MƯỜI PHƯỜNG

Đêm đêm
Đêm sao
Đêm nắng
Đêm gió
Theo đuổi

nhịp Sáu

ĐIỂM TRANG

Những hơi hơ Kình Bắc
Thi sởi bún
Thi ăn miá thối cơm
Thi đánh đu
Thi hát đúm
Thi dệt vải
Thi thêu gấm

Hồi Phi Khê
Hồi Giồng
Hồi Long Khám
Hồi tên Tam Vua triều Lý

nhịp Đầy

RỒI LẠI ĐI

Luân hồi
Đội mùa
Quả me

nhịp cuối

VỀ VỚI TA

Nhớ
Về với ta

XONG CUỘC TUẦN DU